

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

จินตภาพจากการเคลื่อนไหวของสี

IMAGINATION FROM COLOUR MOVEMENT

T110338

อพ.
ภ367จ
9553

ตงหญ่.....
เลขทะเบียน **110338**
วัน,เดือน,ปี **- 1 ๗๘, 2553**

b. 12261440
i.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาทัศนศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ KMITL-2010-AR-M-005-029 ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IMAGINATION FROM COLOUR MOVEMENT

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULLFILLMENT
OF THE REQUESMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF FINE ARTS PROGRAM IN VISUAL ARTS
FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

2010

KMITL-2010-AR-M-005-029

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2010

FACULTY OF ARCHITECTURE

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์	จินตภาพจากการเคลื่อนไหวของสี
นักศึกษา	นายภัทรพร เลียนพานิช
รหัสประจำตัว	48062615
ปริญญา	ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	ทัศนศิลป์
พ.ศ.	2553
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงหเสนี

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ศิลปะนี้ เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปกรรมที่ได้รับแรงบันดาลใจมาจากการละเล่นโขนซึ่งมีเค้าโครงมาจากมหากาพย์รามเกียรติ์ ที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทยไม่ว่าจะเป็นท่าทางอาการเคลื่อนไหวของตัวละครแต่ละตัวมีบทบาทที่แตกต่างกันทั้งการแสดงอารมณ์ความรู้สึกออกมาในรูปแบบของการใช้มือ ความเคลื่อนไหว อารมณ์

โขนเป็นนาฏศิลป์ชั้นสูงที่เก่าแก่ของไทย มีมานานตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตามหลักฐานจากจดหมายเหตุของลาลูแบร์ ราชทูตฝรั่งเศสสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ได้กล่าวถึงการละเล่นโขนว่า เป็นการเต้นออกท่าทางเข้ากับเสียงระนาดและเครื่องดนตรีอื่น ๆ ผู้เต้นสวมหน้ากากและอาวูร โขนเป็นที่รวมของศิลปะหลายแขนงคือ โขนนำวิธีเล่นและวิธีแต่งตัวบางอย่างมาจากการเล่นชักนาคดึกดำบรรพ์ โขนนำท่าต่อสู้อิลโดเฟิน ท่ารำท่าเต้นมาจากกระบี่กระบอง และโขนนำศิลปะการพากย์การเจรจา หน้าพาทย์เพลงดนตรี การแสดงโขนผู้แสดงสวมศีรษะหรือหัวโขนปิดหน้าหมด ยกเว้นทวนตา มนุษย์ และมเหสีริดาพระยายักษ์ ข้าพเจ้าเชื่อว่าความเป็นเอกลักษณ์ไทยนี้คือสิ่งที่ข้าพเจ้าสัมผัสได้ไม่ว่าจะเป็นลวดลายของเสื้อผ้าและสีต่าง ๆ ที่แสดงออกมาในการเคลื่อนไหว ในท่าทางของตัวละครต่าง ๆ ทำให้ข้าพเจ้าได้ประทับใจในสีของตัวละครต่าง ๆ และสร้างสรรค์ออกมาในรูปแบบของงานจิตรกรรม

กระบวนการสร้างสรรค์เริ่มจากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาจากการได้ใช้ชีวิตคลุกคลีอยู่กับนาฏศิลป์ไทยในช่วงระยะเวลาหนึ่งทำให้ได้รับรู้และเห็นความงามในรูปลักษณะของการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ไทยชนิดหนึ่งและได้หาข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ออกมาเป็นงานในเชิงทัศนศิลป์

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้แสดงออกผ่านผลงานศิลปะ2มิติ ด้วยการให้เกรียงสำหรับเขียนรูปเป็นตัวสร้างร่องรอยอย่างอิสระผ่านรูปลักษณะความคิด เช่น การเคลื่อนไหวของตัวแสดงโขน เป็นต้น ภายใต้โครงสร้างที่มาจากเครื่องแต่งกายที่ผ่านการเคลื่อนไหวในลีลาท่าทางต่าง ๆ ที่กระทบกับแสงไฟ และอารมณ์ของบทตัวละครการแสดงออกมาในแบบ ศิลปะแนวแสดงอารมณ์

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Expressionism) การสร้างสรรค์ได้แสดงถึงการเคลื่อนไหวของสี มีความรุนแรง อ่อนไหว ตามช่วงอารมณ์ออกมาในรูปแบบของข้าพเจ้า

จากข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ได้แสดงออกมาในงานจิตรกรรมที่มีลักษณะเฉพาะตัวดังที่กล่าวมา ทำให้เกิดผลงานวิทยานิพนธ์ศิลปะจำนวน 7 ภาพตามวัตถุประสงค์อย่างที่น่าพึงพอใจ เป็นการบันทึกอารมณ์ที่เกิดจากจินตภาพการเคลื่อนไหวของสีที่แสดงออกจากละครไทยขึ้น สิ่งสำคัญคือการค้นแนวทางสร้างสรรค์ที่จะพัฒนางานต่อไปที่ตัวข้าพเจ้าเองอาจจะสามารถสร้างงานแสดงอารมณ์ออกมาในตัวเองได้อีกหลากหลายอารมณ์ ซึ่งข้าพเจ้าเชื่อว่าจะอาจเป็นแนวทางแก่นักเรียนนักศึกษาศิลปะที่สนใจในเรื่องของการใช้อารมณ์ของสีและเป็นการขยายขอบเขตการสร้างสรรค์ให้กว้างขวางขึ้นในอีกหลากหลายรูปแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis	IMAGINATION FROM COLOUR MOVEMENT
Student	Mr.Phattaraporn Leanpanit
Student ID	48062615
Degree	Master of Fine Arts
Program	Visual Arts
Year	2010
Thesis Adviser	Assoc.Prof.Sannarong Singhaseni

ABSTRACT

This thesis was to create art works that were inspired by Khon (Thai mask play). Its repertoire was drawn from Ramayana epic and its being uniquely Thai was expressed by performers' gestures with different roles through their hand-uses, movements and feelings.

Khon was an upper class traditional dramatic art created in Ayuttaya period. As evidenced in the Records of Simon de la Lubère - a French Ambassador in the reign of King Narayana Maharaj, Khon was a performance acting in consonance with ranad (xylophone) and other instruments, which dancers were arranged to wear masks and attach weapons. Khon came together with different areas of art such as ways to dance and dress up influenced from ancient naga pulling play, daredevil fighting and dancing gestures adapted from stick fighting play. Besides these, it included the identical recitations, dialogues and choruses. When performing, all performers except celestial beings, human beings and Princess of Giant King must cover their heads with headdresses. Such unique characteristics, not only costume designs but also performers' movements attracted me to be in touch with their colors that I applied to create my paintings.

The creating process originated when I had spent my life with Thai dramatic circle in a period of time, which I could notice and perceive beauty of uniquely Thai performance. Analyzing and compiling it with additional information led me create my works of visual arts.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

A series of my paintings was expressed through two-dimensional art in the style of Expressionism by using freely tracks of painting knife to portray my imagination. Under the color scheme of gorgeous costumes moving to reflect lighting together with performers' feelings, I presented these color movements both strongly and gently on my own style.

As saying above, I satisfactorily created seven pieces of paintings with my personal style in line with the defined objectives. It seemed to memorize my feelings towards color movements in Thai mask play. Important was that it also made me find a way to extend my works with a variety of different expressions. I therefore have a strong belief that my art could be beneficial for students who are interested in color-related expressions and could widen range of creations in diverse styles.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ขอกราบขอบพระคุณบิดา - มารดา คุณป้าและคุณลุงทั้ง 6 ท่าน รวมทั้งพี่ ๆ ของข้าพเจ้า ที่ให้การสนับสนุนเสมอมาในด้านการศึกษา ขอขอบพระคุณศาสตราจารย์อาจารย์ชูลุด นิ่มเสมอ และคณาจารย์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังทุก ท่านที่ให้การอบรมสั่งสอน รวมถึง คณาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมที่ให้คำปรึกษาหลาย ๆ อย่างในการทำงานและเป็นกำลังใจให้เสมอมา

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ สรรณรงค์ สิงห์เสนี ที่ให้คำปรึกษาและคำแนะนำที่ดีตลอด ในการทำวิทยานิพนธ์นี้จนสำเร็จลุล่วง

ขอขอบคุณ คุณปณิติตา ชันกลีกร ที่เป็นกำลังใจในยามที่ข้าพเจ้าท้อแท้และข้าพเจ้านึก ถึงเสมอในช่วงที่ทำศิลปนิพนธ์

ข้าพเจ้าขอมอบศิลปนิพนธ์แก่ทุก ๆ คนที่กล่าวมา

ภัทรพร เลี่ยนพานิช

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	III
กิตติกรรมประกาศ.....	IV
สารบัญ.....	V
สารบัญภาพ.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์.....	1
1.2 แนวความคิดในการสร้างสรรค์.....	2
1.3 วัตถุประสงค์การสร้างสรรค์.....	3
1.4 ขอบเขตการสร้างสรรค์.....	3
1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์.....	3
บทที่ 2 ศิลปกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	4
2.1 อิทธิพลทางศิลปะ.....	4
2.2 ลัทธิศิลปะ Neo Expressionism.....	6
2.3 ลัทธิศิลปะ Abstract Expressionism.....	8
2.4 ลัทธิศิลปะ Futurism.....	11
2.4.1 Sam Francis.....	14
2.4.2 Umberto Boccioni.....	15
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	18
3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	18
3.2 การทำภาพร่าง.....	19
3.3 การสร้างสรรค์.....	19
บทที่ 4 วิเคราะห์ผลงานสร้างสรรค์.....	21
4.1 การวิเคราะห์ผลงานโดยรวม.....	21

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.1.1 เรื่องราว.....	21
4.1.2 เนื้อหา.....	21
4.1.3 การแสดงออก.....	21
4.1.4 ทักษะ.....	21
4.1.5 องค์ประกอบ.....	22
4.2 การวิเคราะห์ผลงานรายชิ้น.....	22
4.2.1 ผลงานชิ้นที่ 1.....	22
4.2.2 ผลงานชิ้นที่ 2.....	22
4.2.3 ผลงานชิ้นที่ 3.....	22
4.2.4 ผลงานชิ้นที่ 4.....	23
4.2.5 ผลงานชิ้นที่ 5.....	23
4.2.6 ผลงานชิ้นที่ 6.....	23
4.2.7 ผลงานชิ้นที่ 7.....	23
4.3 การวิเคราะห์โครงสร้างองค์ประกอบ.....	23
4.4 สรุปผลการวิเคราะห์.....	28
ผลงานวิทยานิพนธ์.....	30
บทที่ 5 สรุปผลการสร้างสรรค์และข้อเสนอแนะ.....	38
บรรณานุกรม.....	40
ประวัติผู้เขียน.....	41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 การแสดงโขน ศาลาเฉลิมกรุงปี 2552.....	4
2.2 การแสดงโขน ตอน พรหมาศ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย 2552.....	5
2.3 ลายละเอียดเครื่องแต่งกาย.....	5
2.4 Akt Elke 2 (Nude Elke 2).....	7
2.5 Nigredo,1984.....	8
2.6 Black Reflections.....	9
2.7 Untitled 1975	10
2.8 Tokyo.....	10
2.9 Funeral of the Anarchist Galli.....	10
2.10 Speeding Automobile.....	12
2.11 Charge of the Lancers.....	13
2.12 Dynamism of a Human Body.....	13
2.13 Kalifornien – 1994.....	14
2.14 Bright Jade Ghos.....	15
2.15 Cavallo + cavaliere + caseggiato.....	16
2.16 Dinamismo plastico: cavallo + caseggiato.....	16
3.1 ตัวอย่างจากข้อมูลจริง.....	18
3.2 ตัวอย่างภาพร่าง.....	19
4.1 การแสดงโครงสร้างทิศทาง.....	24
4.2 การแสดงโครงสร้างสี.....	25
4.3 การแสดงโครงสร้างทิศทาง.....	25
4.4 การแสดงโครงสร้างสี.....	26
4.5 การแสดงโครงสร้างทิศทาง.....	26
4.6 การแสดงโครงสร้างสี.....	27
4.7 การแสดงโครงสร้างทิศทาง.....	27
4.8 การแสดงโครงสร้างสี.....	28
4.9 Colour Movement 1	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
4.10 Colour Movement 2.....	32
4.11 Colour Movement 3.....	33
4.12 Colour Movement 4.....	34
4.13 Colour Movement 5.....	35
4.14 Colour Movement 6.....	36
4.15 Colour Movement 7.....	37

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญในการสร้างสรรค์

โขนเป็นนาฏศิลป์ชั้นสูงที่เก่าแก่ของไทย มีมานานตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ตามหลักฐานจากจดหมายเหตุของลาลูแบร์ ราชทูตฝรั่งเศสสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ได้กล่าวถึงการเล่นโขนว่า เป็นการเต้นออกท่าทางเข้ากับเสียงระนาดและเครื่องดนตรีอื่น ๆ ผู้เต้นสวมหน้ากากและอาวุธ โขนเป็นที่รวมของศิลปะหลายแขนงคือ โขนนำวิธีเล่นและวิธีแต่งตัวบางอย่างมาจากการเล่นชกนาครีคัมภีร์ โขนนำท่าต่อสู้อัดมวย ท่ารำท่าเต้นมาจากกระบี่กระบอง และโขนนำศิลปะการพากย์การเจรจา หน้าพาทย์เพลงดนตรี การแสดงโขนผู้แสดงสวมศีรษะหรือหัวโขน ปิดหน้าหมด ยกเว้นเทวดา มนุษย์ และมเหสีธิดาพระยายักษ์

การเล่นโขนจึงถือว่าเป็นศิลปะวัฒนธรรมที่สืบทอดกันมาช้านานเป็นสิ่งที่แสดงถึงเอกลักษณ์ที่บ่งบอกถึงความเป็นไทยเหตุนี้เองซึ่งข้าพเจ้าเป็นคนไทยได้รับรู้ซึมซับวิถีต่าง ๆ มาตั้งแต่สมัยเด็กทำให้รู้สึกว้าวุ่นต่าง ๆ เหล่านี้ในปัจจุบันนั้นกำลังเลือนหายไป ปัจจุบันหาดูได้ยาก กรมศิลปากร เคยจัดแสดงโขนกลางแปลง ณ พระราชอุทยาน รัชกาลที่ 2 จังหวัดสมุทรสงคราม ในโอกาสพิเศษ วันพระราชสมภพ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย การแสดงโขนกลางแปลงนี้ในสมัยอยุธยาคงจะมีหลายครั้ง เพราะในสมัยกรุงศรีอยุธยา เพิ่งจะเริ่มมีการแสดงโขน และโขนกลางแปลง ก็คงจะเป็น แบบแรกที่เกิดขึ้น ก.ศ.ร.กล่าวไว้ว่า มีการแสดงโขนกลางแปลง 2 ครั้ง ครั้งแรกในแสดงในรัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดี ฉลองพระชนมายุครบ 23 พรรษา ในปีวอก จุลศักราช 838 ตรงกับ พ.ศ.2029 เป็นพระราชพิธีสะเดาะเคราะห์ มีมหรสพจับตอน หิรันตย์ยักษ์ม้วนแผ่นดิน การแสดงในครั้งนั้น จะแสดงในรูปแบบของละครหรือโขน ก็ไม่ปรากฏแน่ชัด แต่ถ้าเป็นการแสดงโขน ก็น่าจะเป็นโขนกลางแปลงอีกครั้งหนึ่ง ในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช โปรดให้มีโขนกลางแปลง ทำขวัญ เจ้าพระยาวิเชียรยนต์ เนื่องจาก เจ้าพระยาวิเชียรยนต์ ถูกหลวงสรศักดิ์ชกปาก ถึงกับฟันหัก 2 ซี่ ครั้นถึง สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พ.ศ.2339 โปรดให้มีการแสดง โขนกลางแปลง ในการฉลอง พระบรมอัฐิสมเด็จพระปฐมบรมชนกาธิราช ดังกล่าวใน พระราชพงศาวดารว่า

“ในการมหรสพสมโภช พระบรมอัฐิครั้งนั้น มีโขนชกโลกใหญ่ทั้งโขนวังหลวงโขนวังหน้า และประสมโรงเล่นกัน โขนวังหน้า เป็นทัพศกัณท์ ยกออกจากพระราชวังบวรมาเล่นรอบกัน ในท้องสนามหน้าพลับพลา” (เอกสารสำนักงานสังคีต)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพูดถึงเครื่องแต่งกายแล้วการนำลีลาท่าทาง การเต้นยกขาขึ้นลง ตามแบบท่าเชิดหนังใหญ่ มาเป็นท่าเต้นของการแสดงที่คิดขึ้นมาใหม่ และนำเรื่องราวเกียรติที่เคยแสดงหนังใหญ่ มาเป็นเรื่องสำหรับแสดงโดยมีการพากย์ เจรจาตามแบบที่เคยแสดงหนังใหญ่ นอกจากนี้ยังจะต้องมีท่ารำอีกด้วย ในสมัยโบราณคนไทยเรา เคยเห็นการละเล่นกระบี่กระบอง มาจนจินตนาการเล่นกระบี่กระบองนั้น ก่อนที่คู่ต่อสู้จะทำการต่อสู้อย่างจริงจัง จะต้องรำไหว้ครูด้วยลีลาท่ารำตามแม่แบบเสียก่อน ผู้ที่คิดจะใช้คน ออกมาแสดงแทน ตัวหนังใหญ่ จึงนำเอาท่ารำกระบี่กระบอง มาเป็นท่ารำของตนโดยประดิษฐ์ดัดแปลงขึ้นมาใหม่บ้างเช่น ท่าเทพพนม ท่าปฐม เป็นต้น ยังเอาท่าทางการต่อสู้กันของกระบี่กระบอง มาเป็นท่าทางการรบ ของการแสดงชนิดใหม่นี้ด้วย

การแสดงที่ปรับปรุงมาจากการละเล่นทั้ง 3 ประเภทนี้ ดังที่กล่าวมา ต่อมาตั้งชื่อว่า "โขน" เป็นชื่อที่ปรากฏในหนังสือของชาวต่างชาติ กล่าวถึงศิลปะการแสดงของไทย ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว แต่มีอยู่ท่านหนึ่ง คือนายอินทร์ อยุธยา อธิบดีศิลปกรรมศิลปากร ได้เขียนไว้ในหนังสือโขน อธิบายคำว่า "โขน" ไว้ดังนี้

- 1.1.1 จากคำว่า "โขน" ของเบงกาลี ว่าเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง และใช้ตีรูปร่างเหมือน ตะโพน
- 1.1.2 จากคำว่า "โกล" หรือโกลัมของทมิฬ หมายถึงการตกแต่งประดับประดาร่างกาย แสดงตัว ให้หมายรู้ถึงเพศ
- 1.1.3 จากคำว่า "ความ" หรือ "โขน" ของอิหร่าน ว่าหมายถึงผู้อ่าน หรือการขับร้องแทนตัว ตึกตาหรือหุ่น

เราได้พบคำว่า "โขน" ของเบงกาลี, โกล หรือ โกลัม ของทมิฬ และ "โขน" ของอิหร่าน อันมีความหมาย คล้ายคำว่า "โขน" ซึ่งเป็นนาฏกรรม ถ้าที่มาของโขน อันเป็นนาฏกรรมของเรา จะสืบเนื่องมาจากคำในภาษาที่กล่าวมา ก็ดูจะมีความหมายใกล้เคียง กับรูปศัพท์บ้าง แม้จะยังคงขาดความหมาย ถึงผู้เต้น ผู้รำ

ด้วยเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงนำลีลาท่าท่าต่าง ๆ ในการเคลื่อนไหวของการแสดงโขนดังที่กล่าวมาข้างต้นมาเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์ที่เกิดจากการชื่นชมและซึมซับออกมาในรูปแบบงานทัศนศิลป์แบบ 2 มิติ

1.2 แนวความคิดในการสร้างสรรค์งาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้ามีแนวความคิดจากการเคลื่อนไหวของ ลีที่อยู่บนเครื่องแต่งกายของตัวละครโขนในการแสดง ซึ่งแสดงออกมาในอารมณ์การเคลื่อนไหวที่ อ่อนไหว รวดเร็ว รุนแรงในขณะเดียวกัน ตามแต่ตัวละครที่นำมาใช้ เป็นไปตามอารมณ์ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้ารู้สึกและถ่ายทอดในฉบับสั้น เพื่อให้สามารถถ่ายทอดอารมณ์ตรงนั้นออกมาได้อย่างที่ข้าพเจ้าต้องการอย่างไม่ผิดเพี้ยน

สีสันต่าง ๆ ที่มีอยู่ในความเคลื่อนไหวของตัวละครต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อผสมกับจินตภาพหรือความนึกคิดทางอารมณ์ของข้าพเจ้า จึงนำมาเป็นเรื่องราวและเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เพื่อถ่ายทอดความคิดจินตภาพให้เห็นถึงความงามอารมณ์ของบทบาทต่าง ๆ ในสีที่ผสมกันอย่างขัดแย้งและลงตัวในภาพเดียวกันเหมือนการแสดงไขน

1.3 วัตถุประสงค์การสร้างสรรค์

1.3.1 เพื่อการศึกษา ค้นหาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเฉพาะตัว

1.3.2 เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่สื่อถึงอารมณ์ สีสันต่าง ๆ ที่เกิดจากความเคลื่อนไหวของตัวแสดงไขน

1.3.3 เพื่อศึกษาค้นคว้า แนวทางการสร้างสรรค์งานศิลปะกรรมที่เป็นแนวทางในการศึกษาหรือขยายต่อของนักเรียนนักศึกษาศิลปะเชิงสร้างสรรค์ และสามารถพัฒนาต่อไป อันเป็นการขยายขอบเขตการสร้างสรรค์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ปฏิบัติงานสร้างสรรค์ศิลปะกรรมรูปแบบ 2 มิติ ในกระบวนกรแบบ (Style) การแสดงออกทางพลังอารมณ์ (Expression) อันมีผลกระทบทางอารมณ์และสอดคล้องกับการแสดงออกทางจินตภาพ ด้วยกรรมวิธีจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบและใช้ร่องรอยของที่เก็ยอย่างอิสระจำนวน 7 ชิ้น

1.5 ขั้นตอนการสร้างสรรค์

1.5.1 ศึกษาค้นคว้าและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับไขน จากการแสดงตามท่าต่าง และ ภายในวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.5.2 นำภาพที่ถ่ายมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ขึ้นเป็นภาพร่างตามแนวความคิดจินตนาการที่เป็นอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัว

1.5.3 ปฏิบัติงานสร้างสรรค์โดยนำแบบร่างมาขยาย

บทที่ 2 ศิลปะที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรคงานศิลปะนิพนธ์หัวข้อเรื่อง จินตภาพของสีจากความเคลื่อนไหว แม้จะเป็นการสร้างสรรคขึ้นจากจินตภาพ มุ่งแสดงออกตามความรู้สึกของตนเอง และค้นหาวิธีการสร้างสรรคเฉพาะตัวเป็นสำคัญ แต่กระบวนการแบบ (Style) ของผลงานมีความใกล้เคียง และสอดคล้องกับการสร้างสรรคของกลุ่มศิลปินในอดีตบางประการ ได้แก่กลุ่มลัทธิ Abstract Expressionism ลัทธิศิลปะ Neo Expressionism และ ลัทธิ Futurism ซึ่งลัทธิศิลปะทั้ง 3 แนวทางประการหนึ่งที่สอดคล้องกัน คือ การแสดงออกทางพลังอารมณ์ (Expressionism) ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ นอกจากนี้ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจาก Sam Francis ศิลปินชาวอเมริกา และ Umberto Boccioni ศิลปินชาวอิตาลี ซึ่งมีรูปแบบและแนวทางในการทำงานที่แสดงออกทางอารมณ์เช่นเดียวกัน

2.1 อิทธิพลทางศิลปะ

ในการสร้างสรรคผลงานศิลปะของศิลปินในระยะแรกนั้น จะขาดเสียไม่ได้เลยคือแรงบันดาลใจจากการละเล่นโขน-ละครไทยที่เป็นต้นเหตุให้เกิดการสร้างสรรคงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้เช่นสีเส้น จากการเคลื่อนไหวของตัวละคร ท่าทาง บรรยากาศ และแสงสี ยากจะหลีกเลี่ยงได้ที่จะไม่นำมาอ้างอิงเพราะมีส่วนสำคัญในการสร้างสรรค ไม่ว่าจะเป็สีเส้นที่เกิดจากเครื่องแต่งกายของตัวละคร การเคลื่อนไหวของตัวละครที่ส่งผลต่อเครื่องประดับเหล่านี้ให้ผ่านกระบวนการสร้างสรรควิเคราะห์และสังเคราะห์ออกมาเป็นการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุดนี้

ภาพที่ 2.1 การแสดงโขน ศาลาเฉลิมกรุงปี 2552

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 การแสดงโขน ตอน พรหมาศ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย 2552

ภาพที่ 2.3 ลายละเอียดเครื่องแต่งกายและตัวละคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 ลัทธิ Neo Expressionism

ศิลปะแบบ Neo Expressionism มีจุดกำเนิดขึ้นราว ๆ ปลายทศวรรษที่ 1970 และเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางราวต้นทศวรรษที่ 1980 จนกระทั่งถึงกลางทศวรรษที่ 1980 คำว่า Neo Expressionism ถูกนำมาใช้ครั้งแรกอย่างไม่มีเอกสารยืนยันชัดเจน แต่ปี ค.ศ. 1982 ได้แพร่หลายออกไปในฐานะของคำที่เรียกขานศิลปะแนวใหม่ในเยอรมันและอิตาลี (Atkins 1990: 110-111) คำว่า Transavantgarde นั้น Achile Bonito Oliva นักวิจารณ์ศิลปะชาวอิตาลีเคยเป็นผู้นำมาใช้เป็นคนแรก ต่อมาจึงเรียกรวมไปกับคำว่า Neo Expressionism (Atkins 1990: 110-157) โดยนัยยะถึงงานศิลปะรุ่นใหม่ที่มีมองย้อนกลับไปสู่ผลงานของศิลปินในอดีตและพัฒนาสร้างสรรค์ขึ้นใหม่ด้วยความรู้สึกและแนวความคิดของผู้คนร่วมสมัย (จีระพัฒน์ พิตรปรีชา 2545 : 367)

ศิลปะ Neo Expressionism มีปฏิกริยาต่อต้านศิลปะ Conceptual Art และศิลปะในกลุ่ม Modernism โดยย้อนกลับไปสร้างสรรค์งานกรรมวิธีจิตรกรรม ได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปะ Modern Art และศิลปะก่อน Modern Art ศิลปินกลุ่มนี้ละทิ้งศิลปะแบบ Minimal Art ที่มีข้อจำกัดและศิลปะ Conceptual Art ที่ยึดติดต่อการแสดงออกทางอารมณ์ พวกเขาได้ใช้การแสดงความรู้สึกอย่างรุนแรงและใช้ความหมายในอดีตเป็นสิ่งที่ต้องห้ามด้วยอากัปกิริยาของรูปทรงคนและการแสดงออกในเชิงอุปมาอุปไมย ศิลปะ Neo Expressionism นับเป็นจุดเปลี่ยนแปลงสำคัญจากยุคสมัยใหม่ (Modern Art) ไปสู่ยุคหลังสมัยใหม่ (Post Modern)

เป็นการยากยิ่งที่จะระบุถึงลักษณะโดยทั่วไปหรือเนื้อหาสาระของศิลปะ NeoExpressionism เพราะศิลปะนี้ได้รับจินตภาพจากหลายแห่ง อาทิเช่น ชาวพาดหัวหนังสือพิมพ์ ความฝันเพื่อแบบศิลปะ Surrealism ไปถึงเทพนิยายคลาสสิกและนิยายนำเน่าตลอดจนการอ้างถึงศิลปะ Expressionism อันเป็นตัวแทนในวัฒนธรรมประวัติศาสตร์ของเยอรมัน

มีการใช้รูปแบบที่หลากหลายไปตามลักษณะของศิลปิน ผลงานเน้น Figurative Art แสดงออกใน Representation และนิยมใช้ลักษณะการพรรณนาเล่าเรื่องหรือการอุปมาอุปไมย ใช้สัญลักษณ์ที่ยากต่อการตีความเพราะเป็นสัญลักษณ์เฉพาะตัวศิลปิน

ผลงานสะท้อนถึงสภาวะของจิตใจ อันเป็นผลกระทบจากสังคมในโลกยุคใหม่ การต่อต้านรสนิยมชนชั้นกลาง ความเสื่อมโทรมของวัฒนธรรม ความไม่แน่นอนของชีวิตและวัฒนธรรม ความไม่แน่นอนของชีวิตความหวาดวิตกอันเนื่องมาจากสงคราม ชีวิตการบริโภคจนกระทั่งตัดขาดจากรากเหง้าวัฒนธรรมดั้งเดิม การใช้ชีวิตอย่างฟุ่มเฟือยขาดสติ ซึ่งศิลปินนำเสนอผ่านเรื่องราวเทพนิยายปกรณัม ประวัติศาสตร์ความเชื่อทางศาสนา อารมณ์โรแมนติกและกามารมณ์ (Atkins.1990:110-157)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยภาพรวมมีการแสดงออกอย่างรุนแรง ด้วยการใช้สีที่สดดิบหรือสีที่มีดคล้ำและรอยฝีแปรงที่หยาดปาดป้ายอย่างอิสระ การเขียนรูปทรงอย่างง่าย ๆ มุมมององค์ประกอบของภาพดูแปลกประหลาดต่างจากมุมมองในชีวิตประจำวัน มีการลดทอนรูปทรงหรือบางครั้งผสมผสานรูปทรงต่างชนิดต่างประเภทในภาพเดียวกัน กรรมวิธีใช้กระบวนการทางจิตรกรรมเป็นหลัก บางครั้งใช้วัสดุหลากหลายชนิดปะติดลงไป

ศิลปินที่มีชื่อเสียง

กลุ่ม NeoExpressionism ในประเทศเยอรมัน

Markus Lupertz (ค.ศ.1941-ปัจจุบัน)

A.R.Penck (ค.ศ.1939-ปัจจุบัน)

Georg Baselitz (ค.ศ.1938-ปัจจุบัน)

Anselm Kiefer (ค.ศ.1945-ปัจจุบัน)

ภาพที่ 2.4 Georg Baselitz ,Akt Elke 2 (Nude Elke 2) 1976,
สีน้ำมันบนผ้าใบขนาด 200 x 161.92 cm.

BASELITZ เป็นศิลปินที่มั่นคงในการสร้างผลงานแบบ Figurative แสดงออกด้วยรอยฝีแปรงที่หยาดรุนแรง สีที่สดเพื่อแสดงออกทางด้านอารมณ์ของศิลปิน รวมถึงการนำเสนอผลงานในลักษณะกลับหัวทำให้ผลงานของเขามีการแสดงออกทางอารมณ์ที่ก้าวร้าวและรุนแรงอย่างที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.5 Anselm Kiefer, Nigredo, 1984, เทคนิคผสม, ขนาด 200 x 300 cm.

Anselm Kiefer เขียนงานที่เต็มไปด้วยสัญลักษณ์ เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์เยอรมัน กรรมวิธีในการสร้างสรรค์สลับซับซ้อน นิยมใช้บรรยากาศที่ดูอึดอัด หดหู่ เขาใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เช่น ฟาง ถ้ำถ่าน ไฟ ทุ่ง หรือสถานที่ของเหตุการณ์สำคัญทำให้บางครั้งยากในการตีความ

2.3 ลัทธิศิลปะ Abstract Expressionism

ลัทธิศิลปะนี้เป็นการผสมผสานกันระหว่างลัทธิ Abstract Art กับลัทธิ Expressionism มีหลักการอยู่ที่การแสดงออกอย่างอิสระและการใช้สีสดใส แสดงภาวะทางอารมณ์ ของศิลปิน ซึ่งเกิดขึ้นโดยฉับพลันด้วยองค์ประกอบบริสุทธิ์ คือ ปราศจากเรื่องราวรูปทรงที่รู้เรื่อง เป็นการหลุดพ้นจากการพึ่งพาอาศัยธรรมชาติ

ศิลปินกลุ่มนี้นำหลักการการเกิดขึ้นโดยฉับพลันของจิตไร้สำนึก การนึกฝัน การสังเกตจากศิลปินกลุ่ม Surrealism ทำให้พวกเขาปฏิเสธการสร้างงานที่มีความไตร่ตรองล่วงหน้า รวมถึงการค้นหารกรรมวิธีต่าง ๆ เช่น สีลาของฝีแปรงหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้งาน ให้ความสำคัญกับค่าน้ำหนักอ่อนแก่ สีและองค์ประกอบของภาพเพราะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญในการกระตุ้นเร้าจักรประสาทของผู้ชมนอกจากนี้ได้ขยายขอบเขตการสร้างสรรค์ โดยนำเอาวิธีการใช้พู่กันในศิลปะเซเชน ศิลปะจีน และศิลปะญี่ปุ่นมาประยุกต์ใช้ด้วย ทำให้เกิดกระบวนการสร้างสรรค์งานพิเศษ ไปจากแบบเดิมของจิตรกรรม เช่นการใช้แปรงขนาดใหญ่ การเท การวาด สลัด หยดหยอดสีลงบนผ้าใบหรือการดัดแปลงอุปกรณ์การวาดภาพเช่น ต่อตามพู่กันให้ยาวมากขึ้นทำให้ยากต่อการควบคุม เป็นผลให้เกิดร่องรอยของพู่กันที่มีอิสระ ศิลปินบางคนอาจใช้การเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างงานด้วย (กัจจร สุนพงษ์ศรี.2528:312)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าศิลปะ Abstract Expressionism มีฐานจากความคิดมาจากศิลปะ Abstract Art และการแสดงออกทางศิลปะ Expressionism แต่ได้พัฒนาขยายขอบเขตการสร้างสรรค์ทั้งด้านรูปแบบและกรรมวิธีให้มีความหลากหลายมากขึ้น กระตุ้นเร้าสายตาผู้ดูมากขึ้น ศิลปิน มีเสรีภาพในการแสดงออกอย่างไร้ขีดจำกัดและหลุดพ้นไปจากแนวทางการสร้างจิตรกรรมแบบเดิมโดยสิ้นเชิง

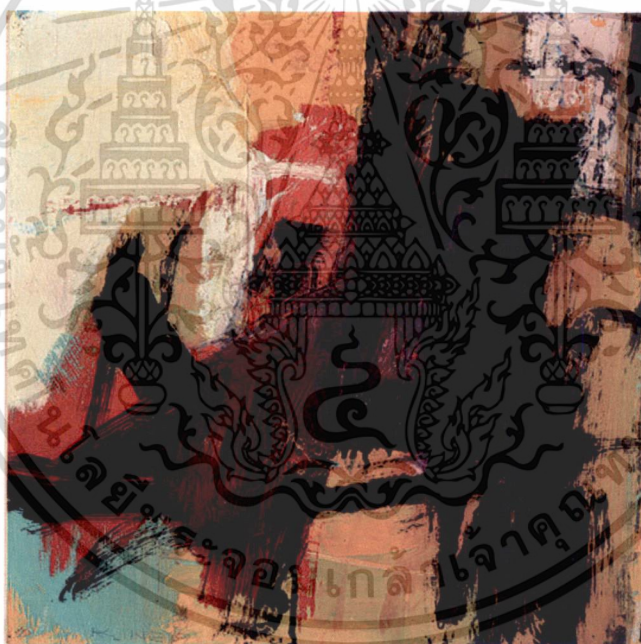
ศิลปินคนสำคัญเช่น

Jackson Pollock (ค.ศ.1912-1956)

Robert Motherwell (ค.ศ.1915-1991)

Franz Kline (ค.ศ.1910-1962)

Sam Francis (ค.ศ.1923-1994)

ภาพที่ 2.6 Franz Kline's, Black Reflections, 1959, เทคนิคสีน้ำมัน, ขนาด 48.3 x 49.2 cm.

Franz Kline's แสดงการใช้รอยฝีแปรงขนาดใหญ่ ด้วยที่ท่าคล้ายกับการเขียนตัวอักษรของจีน แสดงโครงสร้างของรอยแปรงสีดำตัดกับพื้นสี ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวรุนแรง แต่หนักแน่นไปด้วยพลังที่เข้มแข็งแสดงความมั่นใจในการลงสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.7 Sam Francis, Untitled 1975, เทคนิคสีอะครีลิค บนกระดาษ ขนาด 30.5 x 38 cm.

ภาพที่ 2.8 Sam Francis, Tokyo, เทคนิคสีอะครีลิค, ขนาด 26.7 x 30.5 cm.

Sam Francis แสดงการใช้ที่แปร่งที่รวดเร็วโดยมีการวางแผนองค์ประกอบของภาพและสีออกมาในรูปแบบของศิลปินโดยเทคนิคสีอะครีลิค ที่มีความเป็นเฉพาะตัวของเทคนิค แต่ศิลปินสามารถสร้างงานตามอารมณ์ออกมาในรูปแบบของโครงสร้างได้เป็นอย่างดีไม่ว่าจะเป็นการวางคู่สีให้ดูสดใสและขัดแย้งกันจนเกิดออกมาเป็นความงามดังที่ศิลปินต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 ลัทธิฟิวเจอริซึม (Futurism)

เป็นขบวนการเคลื่อนไหวทางด้านศิลปะลัทธิหนึ่ง ปกติแล้วในวงการศิลปะจะไม่แปลคำนี้เป็นภาษาไทย คงใช้ในรูปแบบศัพท์ว่า"ฟิวเจอริซึม" โดยขบวนการเคลื่อนไหวนี้ถือกำเนิดขึ้นครั้งแรกในอิตาลี ราวช่วงต้นคริสต์ศตวรรษที่ 20 ส่วนมากเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นกับกลุ่มศิลปินอิตาลี แม้ว่าจะมีขบวนการทางศิลปะในลักษณะเดียวกันเกิดขึ้นในรัสเซีย อังกฤษ และประเทศอื่นๆ ก็ตาม

นักเขียนอิตาลีเลี่ยนนาม Filippo Tommaso Marinetti ถือเป็นผู้ก่อตั้งและเป็นผู้มีอิทธิพลต่อลัทธิฟิวเจอริซึม โดยเริ่มต้นขบวนการด้วยแถลงการณ์ Futurist Manifesto ซึ่งได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในวันที่ 5 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1909 ใน La gazzetta dell' Emilia, เป็นบทความชิ้นหนึ่งที่ต่อมาได้รับการเผยแพร่ซ้ำในหนังสือพิมพ์ฝรั่งเศส Le Figaro วันที่ 20 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1909. ในแถลงการณ์ฉบับนี้ Marinetti ได้แสดงถึงความไม่เต็มใจอย่างรุนแรงเกี่ยวกับความเก่า ความโบราณคร่ำคร่าทั้งหมด โดยเฉพาะอย่างยิ่งขนบจารีตทางด้านศิลปะและการเมืองในรูปแบบเก่า ในแถลงการณ์เขาได้เขียนเอาไว้ว่า "เราไม่ต้องการมันอีกแล้ว อดีตกาลทั้งหลาย เราคือคนหนุ่มสาวและความเข้มแข็ง, ฟิวเจอริสต์". บรรดาฟิวเจอริสต์ ชื่นชมกับความเร็ว เทคโนโลยี ความเป็นหนุ่มและความรุนแรง รถยนต์ เครื่องบิน และเมืองอุตสาหกรรม ทั้งหมดคือตัวแทนแห่งชัยชนะด้านเทคโนโลยีของมวลมนุษยชาติเหนือธรรมชาติ และพวกเขาเหล่านี้เป็นนักชาตินิยมที่ร้อนแรงพวกเขาปฏิเสธลัทธิความเชื่อเกี่ยวกับอดีตและการเลียนแบบของเก่าทั้งหมด แต่ให้การยกย่องความคิดริเริ่ม เช่น "มีความกล้าแกร่งเพียงใด รุนแรงมากแค่ไหน" เป้าหมายความภาคภูมิใจซึ่งเปรียบเสมือน "รอยคราบของความบ้า"เมินเฉยต่อการส่อเสียดของนักวิจารณ์ศิลปะในฐานะเป็นคนที่ไร้ประโยชน์. พวกเขาบุกต่อความกลมกลืนและรสนิยมที่ดี พร้อมทั้งกวาดเอาหัวข้อและเรื่องราวของงานศิลปะก่อนหน้านั้นลงถังขยะไปพร้อมกันแต่จะให้การยกย่องความรุ่งโรจน์ของวิทยาศาสตร์

แถลงการณ์ของศิลปินกลุ่มนี้มีได้บรรจุเรื่องราวศิลปะในเชิงบวกไว้เลย พวกเขาพยายามที่จะสรรค์สร้างสิ่งๆที่ตามมาจากแถลงการณ์ในเชิงเทคนิคทางด้านจิตรกรรมฟิวเจอริสต์.แถลงการณ์ในเชิงเทคนิคผูกมัดพวกเขาเข้ากับ"ลัทธิพลวัตอันเป็นสากล" ซึ่งเป็นสิ่งที่ได้รับการแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาในงานจิตรกรรม. วัตถุต่างๆ ในความเป็นจริงไม่ถูกแยกออกจากอีกวัตถุหนึ่งหรือจากสภาพแวดล้อมของมัน ยกตัวอย่างเช่น "คน 16 คนรายล้อมคุณอยู่ในรถบัสที่กำลังกิ้งกือและในเวลาเดียวกันมันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มันอาจดูเหมือนไม่เคลื่อนไหวและในขณะเดียวกันมันกำลังเปลี่ยนที่ของมันไป... รถบัสพุ่งเข้าไปในบ้านต่างๆ ขณะที่บ้านที่แตกทำลายก็กระจัดกระจายเข้าไปในตัวรถและมันผสมกลมกลืนคลุกเคล้ากัน"

บรรดาศิลปินฟิวเจอริสต์ปฏิบัติงานกับสื่อศิลปะทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม เซรามิก งานออกแบบกราฟฟิกงานออกแบบอุตสาหกรรมงานออกแบบตกแต่ง การค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายใน การละคร ภาพยนตร์ แฟชั่น สิ่งทอ วรรณกรรม ดนตรี สถาปัตยกรรม และกระทั่งศาสตร์ของการทำอาหาร (สารานุกรมศิลปะ: ว่าด้วยความรู้เกี่ยวกับศิลปะสมัยใหม่.2552)

ภาพที่ 2.9 Carlo Carrà, Funeral of the Anarchist Galli , (1910-1911)

ลัทธิฟิวเจอริสม์ เป็นลัทธิการเขียนแสดงถึงวิถีความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ที่ไม่อยู่นิ่ง ลักษณะสิ่งแวดล้อมทางด้านวิทยาศาสตร์ เป็นความเร็ว แสงเสียง ศิลปินกลุ่มนี้จึงยึดถือ ความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์ ความเคลื่อนไหวของจักรกล และความเร็ว

ภาพที่ 2.10 Giacomo Balla, Speeding Automobile. 1912,
สีน้ำมันบนแผ่นไม้, ขนาด 55.6 x 68.9 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.11 Umberto Boccioni, Charge of the Lancers, เทคนิคผสม, ขนาด 32 x 50 cm.

ภาพที่ 2.12 Umberto Boccioni, Dynamism of a Human Body, 1913,
สีน้ำมันบนผ้าใบ, ขนาด 55.6 x 68.9 cm.

นอกจากนี้ยากจะหลีกเลี่ยงอิทธิพลทางศิลปะจากศิลปินที่ตนชื่นชอบ การศึกษาทางด้านประวัติศาสตร์ศิลปะมีส่วนสำคัญทำให้เกิด การซึมซับรับรู้แนวทางการสร้างสรรค์ของศิลปินในยุคสมัยต่าง ๆ จนเป็นต้นแบบหรือเป็นแบบอย่างขึ้น การได้รับอิทธิพลทางศิลปะเป็นการเรียนรู้สำคัญ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการหนึ่ง เพราะเป็นการเปิดโลกทัศน์ ขยายขอบเขต จินตนาการ รู้จักวิเคราะห์เปรียบเทียบให้ ประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์

ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้ามีอยู่หลายท่าน เฉพาะผู้ที่มีอิทธิพลเป็น แบบอย่างต่องานสร้างสรรค์ศิลปะปะนิพนธ์ชุดนี้มี 2 คน คือ Sam Francis และ Umberto Boccioni ผลงานทั้ง 2 ศิลปินถือว่าเป็นแบบอย่างและขยายความคิดจินตนาการและแง่มุม ซึ่งแต่ละมุมมองที่ได้รับอิทธิพลมานั้นถูกนำมาปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องอุปนิสัย ความชอบและทักษะพื้นฐานของ ข้าพเจ้า ไม่ได้นำมาใช้โดยตรง

2.4.1 Sam Francis

Sam Francis เกิดเมื่อปี 1923 ที่เมือง San Mateo รัฐ Californien ประเทศสหรัฐอเมริกา เดิมที่เขาเป็นนักศึกษาทางด้านจิตวิทยา และยารักษาโรค แต่ได้เปลี่ยนมาศึกษาศิลปะโดยการ สอนของ Mark Rothko และ Clyford Still ก่อนที่จะเดินทางไป Paris ประเทศฝรั่งเศส และได้อยู่ที่ นั้นตั้งแต่ปี 1948 – 1950 เพื่อศึกษาที่ Academie Leger และในปี 1952 เขาได้แสดงเดี่ยวครั้งแรก ที่ Paris จนเป็นที่ยอมรับและเป็นสมาชิกของ The young European avant – Grade และได้แสดง งานอีกหลายแห่งเช่นกรุง London ประเทศอังกฤษ และกรุง Bern ประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ในปี 1956 ได้แสดงที่ The Museum of Modern Art กรุง New York ประเทศสหรัฐอเมริกา งานส่วนใหญ่ของ Sam Francis จะเป็นโครงสร้างของสีโดยใช้ที่แปรงในการปาดป้ายให้เหมือนตัวอักษร และทำงานภาพพิมพ์อีกหลายเทคนิค ตลอดระยะเวลาที่เขากลับมา เขาได้เสียชีวิตลงในปี 1994 ที่ San Mateo รัฐ Californien ประเทศสหรัฐอเมริกา

ภาพที่ 2.13 Sam Francis, 1923 San Mateo/Californien - 1994 Santa Monica,

ภาพพิมพ์ตะแกรงไหม, ขนาด 70.8 x 95.9 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.14 Sam Francis Bright Jade Ghost (SF-28). 1963,
ภาพพิมพ์หิน, ขนาด 62.5 x 90.5 เซนติเมตร

ผลงานทั้งสองของ Sam Francis ที่ยกมานี้ ใช้เทคนิคภาพพิมพ์ ผสมกับการปาดป้ายที่แปร่งมีการวางโครงสีได้สลับซับซ้อน และองค์ประกอบซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะตัวของศิลปิน ทั้งการวางคู่สีร้อน และสีเย็นในปริมาณที่น่าสนใจ ทำให้เกิดอารมณ์ร่วมไปกับตัวงาน

2.4.2 Umberto Boccioni

Umberto Boccioni เกิดวันที่ 19 ตุลาคม 1882 ที่กรุง Reggio Calabria ประเทศ อิตาลี ในปี 1901 เขาได้เดินทางมาศึกษาที่กรุง โรม ประเทศอิตาลี ในสถาบัน Accademia di Belle Arti ได้รับคำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาเทคนิคจาก Gino Severini และการลงสี Giacomo Balla และในปี 1902 ได้เดินทางสู่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส เพื่อศึกษางานในแบบ Impressionism และ Post-Impressionism และในปี 1905 ได้รับประกาศนียบัตรจาก Mostra dei rifiutati และได้รับประกาศนียบัตรจาก Esposizione di belle arti ในปี 1906, ประเทศอิตาลี

หลังจากนั้นเขาได้เดินทางไปประเทศรัสเซีย และได้พบกับ Padua และเดินทางไปกรุง เว-นีส ประเทศอิตาลีเพื่อบรรยายในช่วงฤดูหนาวของปี 1906-1907 ในหัวข้อเรื่อง life-drawing ที่สถาบัน Accademia di Belle Arti และในปี 1907 เขาได้เริ่มตั้งรกรากที่กรุงมิลาน ประเทศ อิตาลี ในปี 1909-1910 เขาเริ่มทำงานแสดงที่ กรุงมิลาน โดยแสดงร่วมกับ Carlo Carrà and Luigi Russolo และได้พบกับ Filippo Tommaso Marinetti, ซึ่งเป็นนักเขียนและผู้ก่อตั้งลัทธิฟิวเจอริสซึม และได้แสดงเดี่ยวที่ The Galleria Ca Pesaro ในเวนิส

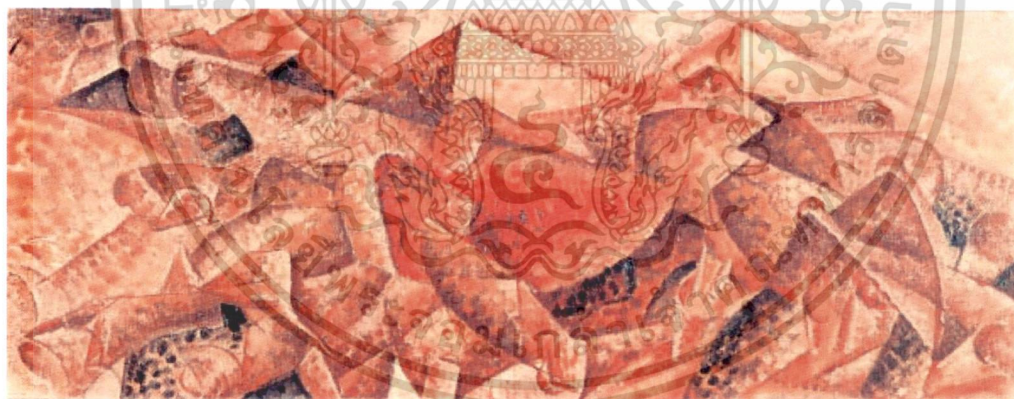
ในปี 1911 เขาเดินทางไป ปารีส เพื่อพบ Pablo Picasso และ Guillaume Apollinaire และมีการแสดงของศิลปินกลุ่ม ฟิวเจอริสซึม โดยมี Carrà, Russolo, และ Severini ร่วมแสดงด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ Galerie Bernheim-Jeune ฝรั่งเศส และแสดงอีกหลายประเทศในยุโรป เขาได้เสียชีวิตในปี 1916

ภาพที่ 2.15 Boccioni, Umberto. "Cavallo + cavaliere + caseggiato" (Horse + horseman + group of houses), 1914, เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 104.5 x 90.5 เซนติเมตร

ภาพที่ 2.16 Boccioni, Umberto; 1882-1916. "Dinamismo plastico: cavallo + caseggiato"
เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ, ขนาด 39 x 105 เซนติเมตร

ภาพทั้งสองภาพของ Umberto Boccioni นั้นมีการแสดงการเคลื่อนไหวของรูปทรง และการวางโครงสร้างอย่างมีเอกลักษณ์ของศิลปินที่ต้องการการถ่ายทอดออกมาให้เกิดการเคลื่อนไหวทั้งที่แปรปรวน องค์ประกอบต่าง ๆ ถ้าเราสังเกตดี ๆ จะเป็นภาพทิวทัศน์และสัตว์ แต่ศิลปินสามารถคลี่คลายและแสดงออกมาในอัตลักษณ์ของศิลปินเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากอิทธิพลของแรงบันดาลใจ ลัทธิศิลปะ และศิลปินที่ยกตัวอย่างมาทำให้เกิดแนวงาน
 สร้างสรรค์ในแบบของตัวเอง โดยเอาโครงสร้างของสีจาก Sam Francis ที่มีการวางโครงสร้างสีที่มี
 เอกลักษณะของคู่สี และรูปทรงโครงสร้างจาก Umberto Bocciodkini ที่มีการตัดทอนรูปทรงของ
 สิ่งมีชีวิต และ ภาพทิวทัศน์ มาวิเคราะห์ เปลี่ยนแปลงให้เป็นรูปแบบในแนวงานสร้างสรรค์ของ
 ตัวเอง

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

จากการสัมผัสและได้รับรู้ในศิลปวัฒนธรรมของไทยนี้ จนเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์นี้ ข้าพเจ้าได้ข้อมูลเบื้องต้นจากการได้ชม ได้รู้จักคนแสดง ภาพถ่ายต่าง ๆ และสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ภาพข้อมูลเหล่านี้ได้เก็บรวบรวมในลักษณะฐานข้อมูลอ้างอิงตามความสนใจเป็นสำคัญ

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้าพเจ้ารวบรวมข้อมูลภาพถ่าย มาวิเคราะห์ เกิดเป็นจินตภาพใหม่ตามอารมณ์ความรู้สึกประทับใจ จินตภาพที่เกิดขึ้นใหม่จะเป็นเค้าโครงเบื้องต้นของการทำภาพร่าง ภาพบางภาพอาจให้จินตนาการโดยตรง แต่ภาพบางภาพอาจต้องทำการแยกย่อย ตัดทอน และจึงนำไปคลี่คลายรวมกับภาพอื่น ๆ เพื่อให้องค์ประกอบตรงตามความต้องการทางความคิด อารมณ์ความรู้สึก

จินตภาพที่เกิดขึ้นนี้ คือ การแปลความเคลื่อนไหวความรู้สึกของการแสดงออกเข้าสู่กระบวนการสร้างสรรค์ตามอารมณ์ส่วนตัวภายใน ซึ่งการเคลื่อนไหวจากการแสดงจริงเป็นแรงกระตุ้นเร่งเร้าให้เกิดจินตภาพให้เด่นชัดขึ้น

ภาพที่ 3.1 ตัวอย่างจากข้อมูลจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 การทำภาพร่าง

จินตภาพเกิดจากการวิเคราะห์เบื้องต้น จะถูกสังเคราะห์เป็นภาพร่าง เพื่อลดขั้นตอนให้ กระชับยิ่งขึ้นและสามารถปรับแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว ข้าพเจ้าจึงทำภาพร่างเป็นลายเส้นและลงสี ง่าย ๆ ให้สอดคล้องกับจินตภาพและเรื่องราวที่ต้องการนำเสนอ

ภาพที่ 3.2 ตัวอย่างภาพร่าง,เทคนิคดินสอสี,ขนาด 21 x 29 เซนติเมตร

3.3 การสร้างสรรค์

เมื่อได้ภาพร่างจำนวนหนึ่ง ข้าพเจ้าจะคัดเลือกภาพที่ตรงกับจินตภาพความรู้สึกที่ข้าพเจ้า ต้องการแสดงออก จำนวน หนึ่งหรือสองภาพ เพื่อนำไปทำต้นแบบขยายงานจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรรมวิธีทางจิตรกรรมที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น สีน้ำมันบนผ้าใบเป็นสื่อการ
แสดงออกที่มีคุณสมบัติเหมาะสมในการป้ายหรือวาดด้วยเกรียงสีน้ำมัน เป็นกรรมวิธีที่ตอบสนอง
ต่ออารมณ์ได้ตรงที่สุด มีความหนาของเนื้อสีที่เป็นตัวสร้างร่องรอยอารมณ์ความรู้สึก

ในขณะที่ปฏิบัติงาน ข้าพเจ้าใช้วิธีตอบโต้อย่างทันทีทันใด ปล่อยให้อารมณ์ความรู้สึกใน
ขณะนั้นเป็นไปอย่างอิสระ ควบคุมการแสดงออกเท่าที่จำเป็น ให้ความบังเอิญจำเพาะที่อยู่
นอกเหนือการควบคุมในขณะที่ทำอยู่นั้นเป็นการแสดงออกในการสร้างสรรค์ด้วย โดยไม่
คาดการณ์ล่วงหน้า หรือวางแผนการทำงานจนเสร็จสมบูรณ์อย่างภาพร่าง ทำให้มีความเป็นอิสระ
ในการถ่ายทอด อารมณ์ความรู้สึกตามจินตภาพได้อย่างเต็มที่

นอกจากจะใช้เกรียงขนาดต่าง ๆ แล้วยังใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น หวี เกรียงชนิดอื่น
เพื่อให้เกิดร่องรอยที่แตกต่าง เพื่อแสดงออกทางการเคลื่อนไหวได้อย่างต้องการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

การวิเคราะห์การสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานการปฏิบัติงานสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ หัวข้อเรื่อง จินตภาพจากการเคลื่อนไหวของสี เป็นผลงานจิตรกรรม ด้วยกรรมวิธีสีน้ำมันบนผ้าใบ สามารถวิเคราะห์ความคิดกระบวนการสร้างสรรค์

4.1 การวิเคราะห์ผลงานโดยรวม

4.1.1 เรื่องราว (Subject)

เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของตัวละครการเล่นโยนในฉากต่าง ๆ

4.1.2 เนื้อหา (Content)

แสดงออกเกี่ยวกับสี ที่เกิดจากการเคลื่อนไหวของตัวละครต่าง ๆ ที่กำลังทำการเล่นและแสดงสภาวะอารมณ์ต่าง ๆ ของตัวละครออกมาในจินตภาพของสี

4.1.3 การแสดงออก (Expression)

ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้มีการแสดงออกในกระบวนการศิลปะสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) โคร่งสีที่ได้จากชุดการแสดงและอารมณ์ในการแสดงออกมาในรูปแบบของจินตภาพโดยการสร้างสรรค์ออกมาด้วยเทคนิคสีน้ำมัน เพื่อที่จะสามารถตอบโต้อารมณ์ได้อย่างฉับพลันโดยใช้ที่เก๋ียงที่สร้างร่องรอยทิศทางให้เป็นไปตามทิศทางความต้องการอย่างอิสระ ของตัวข้าพเจ้าเพื่อแสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหว ให้เกิดในการสร้างสรรค์

4.1.4 ทักษะธาตุ (Visual Element)

ทัศนธาตุหลักได้แก่

เส้น สำคัญในการสร้างศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ของข้าพเจ้ามาก เพราะเส้นนั้นใช้ในการกำหนดทิศทางของภาพให้เกิดการเคลื่อนไหวไปในทางที่ต้องการได้ โดยจะใช้เส้นเฉียง และเส้นที่ขัดแย้งกัน เพื่อทำให้เกิดการเคลื่อนไหวและอารมณ์ที่ตอบโต้กัน ให้เกิดขึ้นได้ดังต้องการ

สี ใช้สี 2 ลักษณะคือ สีวรรณะร้อนและวรรณะเย็น และสีคู่ตรงข้าม เช่น เหลืองม่วง แดง และเขียว สีเข้มตัดกับสีสว่าง โดยสีส่วนหนึ่งได้มาจากเครื่องแต่งกายที่เกิดจากการเคลื่อนไหวในการแสดง รวมทั้งสีบรรยากาศโดยรอบ แล้วนำมาคลี่คลาย โดยวิเคราะห์ให้ตรงกับอารมณ์ความต้องการที่เหมาะสม

น้ำหนัก มีความสำคัญอย่างมากในการสร้างสรรค์ เพราะเป็นตัวที่ทำให้เกิดรูปทรงที่ทับซ้อนกันของแต่ละรูปทรงและเกิดเป็นปริมาตรน้ำหนักได้ดังที่ต้องการ

พื้นผิว เป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดร่องรอย ทิศทาง ปริมาตร ในภาพตามที่ต้องการโดยใช้ร่องรอยที่เก๋ียงในการปิดป้ายเป็นตัวสร้างร่องรอบและพื้นผิว

4.1.5 องค์ประกอบ (Composition)

โครงสร้างหลักขององค์ประกอบเน้นการจัดวางที่แสดงถึงความขัดแย้งและความเคลื่อนไหว เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหา

4.2 การวิเคราะห์ผลงานรายชิ้น

จากการวิเคราะห์ให้เห็นภาพโดยรวมในการสร้างสรรค์ ในหัวข้อเป็นการวิเคราะห์ผลงานเป็นรายชิ้น

4.2.1 ผลงานชิ้นที่ 1

โครงสร้างภาพเป็นเส้นเฉียงทแยงเข้าหากัน เพื่อเน้นการเคลื่อนไหวอารมณ์ ที่สอดคล้องและขัดแย้งกันในภาพเดียวกันเพื่อให้เกิดดุลยภาพของงาน การใช้สีจะใช้สีจะใช้สีโทนเย็นอย่างสีน้ำเงิน สีม่วง และสีเขียว เป็นบรรยากาศและใช้สีโทนร้อนอย่างสี เหลือง สีแดง และสีส้มในการสร้างรูปทรง ด้วยร่องรอยปิดป้ายเป็นจังหวะทำให้พื้นผิวหน้าของงานเกิดความเคลื่อนไหว

4.2.2 ผลงานชิ้นที่ 2

การเคลื่อนไหวหลักจะเป็นรูปวงกลมและมีการเคลื่อนไหวกระจายออกและกระจายเข้า สอดคล้องกับการเคลื่อนไหวของตัวละครที่มีการเคลื่อนไหวตลอด สีที่ใช้จะเป็นสีสดในวรรณะร้อนอย่างสีเหลือง และสีแดง กลุ่มสีในวรรณะเย็นอย่างสีน้ำเงิน สีม่วง และสีเขียว เน้นทิศทางของร่องรอยให้หมุนวนไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวในองค์ประกอบรวม

4.3.3 ผลงานชิ้นที่ 3

การเคลื่อนไหวจะเป็นรูปวงกลมเช่นเดียวกับชิ้นที่ 2 แต่จะใช้สีวรรณะร้อนอย่างสีเหลือง สีแดง และสีส้ม มากกว่าวรรณะเย็นอย่างสีเขียวและสีฟ้าเพื่อให้เกิดอารมณ์รุนแรง ดังการรบกวนของตัวละครให้มีการเคลื่อนไหวที่สอดคล้องกัน เน้นทิศทางของร่องรอยให้ไปในทิศทางเดียวกัน

4.3.4 ผลงานชิ้นที่ 4

โครงสร้างโดยรวมจะเป็นเอกภาพ เพื่อให้เห็นความเป็นรูปทรงที่มีทิศทางรวมกลุ่มกัน โดยใช้พื้นหลังเป็นสีแดง เพื่อคัดตัวรูปทรงออกมาในรูปทรงรวมอีกทีหนึ่ง และในรูปทรงนั้นก็ใช้รูปทรงที่มีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวโดยรวมในรูปทรงใหญ่ สีที่

ไม่ว่ากรรมใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้จะเป็นสีในวรรณะร้อนอย่างสีเหลือง สีแดง และสีส้ม เพื่อแสดงความรุนแรงของเนื้อหาในการเดินทัพ โดยใช้ที่เกยร้างในการสร้างร่องรอย

4.3.5 ผลงานชิ้นที่ 5

โครงสร้างโดยรวมจะเป็นเอกภาพ เพื่อให้เกิดรูปทรงรวมที่สามารถสร้างทิศทางการเคลื่อนไหวได้ งานชิ้นนี้จะใช้สีวรรณะเย็นอย่างสีน้ำเงินเป็นสีเอกรงค์เพื่อสร้างอารมณ์ ความนิ่ง โดยพื้นหลังจะใช้น้ำหนักเข้มในการตัดตัวรูปทรงของเส้นต่าง ๆ เพื่อให้เกิดรูปทรงโดยรวม ทิศทางของการเคลื่อนไหว จะวิ่งเข้าหากันเพื่อให้อารมณ์ถึงการ การเคลื่อนไหวของภาพ

4.3.6 ผลงานชิ้นที่ 6

โครงสร้างชิ้นนี้จะคล้ายกับชิ้นที่ 5 แต่จะเปลี่ยนวรรณะของสีออกเป็นวรรณะร้อนอย่างสีแดง และสีส้ม และสร้างทิศทางการเคลื่อนไหวเข้าหากัน เพื่อให้เกิดอารมณ์ขัดแย้ง ปะทะ กัน โดยพื้นหลังเป็นสีหม่นเข้มเพื่อตัดรูปทรงการเคลื่อนไหวหลักขึ้นมาให้เป็นเอกภาพ และเกิดองค์ประกอบที่สมดุลกัน

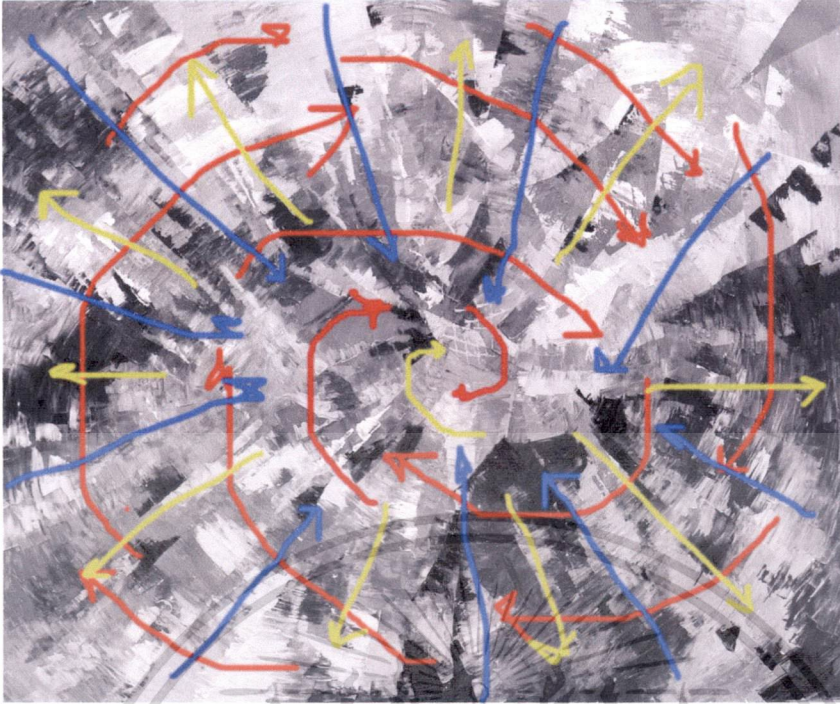
4.3.7 ผลงานชิ้นที่ 7

งานชิ้นที่ 7 นี้ได้ทำการสลายรูปทรงออกเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวที่ปะทะกันโดยใช้สีวรรณะร้อนอย่างสีเหลือง และสีแดงในการสร้างงานชิ้นนี้ การเคลื่อนไหวในงานชิ้นนี้จะแบ่งเป็นสองกลุ่มใหญ่ ม้วนเข้าหากันและกระจายออก

4.3 การวิเคราะห์โครงสร้างองค์ประกอบ

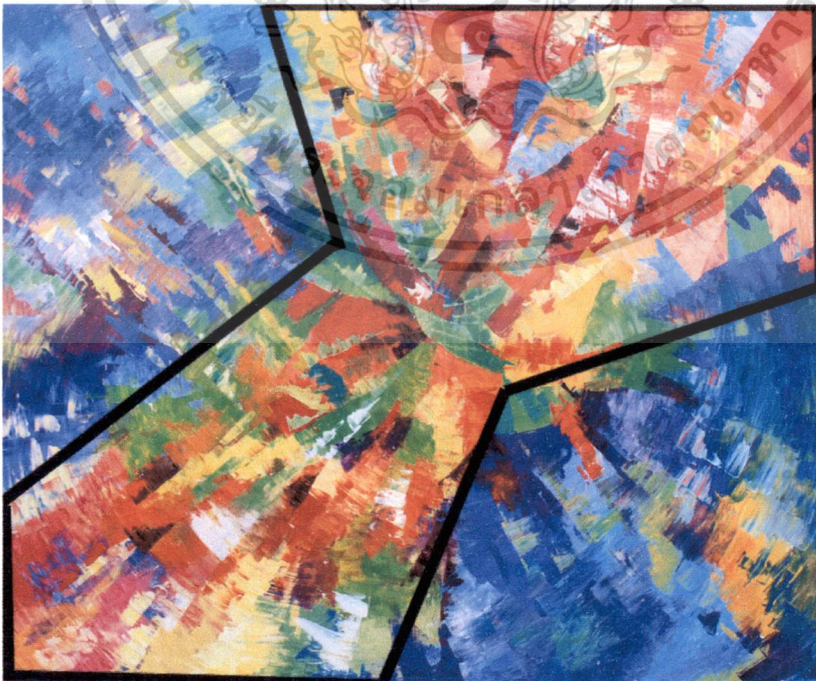
นำผลงานจำนวน 4 ชิ้น เพื่อมาวิเคราะห์ในเชิงลึกถึงโครงสร้างองค์ประกอบที่ให้ผลงานทางสายตาอันไปสู่กระบวนการทางอารมณ์ต่อไปได้แก่

- 1.ภาพชื่อ Colour Movement 2 สีน้ำมันบนผ้าใบ 180 x 150 เซนติเมตร (ภาพที่ 4.1 และ 4.2)
- 2 .ภาพชื่อ Colour Movement 4 สีน้ำมันบนผ้าใบ 180 x 255 เซนติเมตร (ภาพที่ 4.3 และ 4.4)
- 3.ภาพชื่อ Colour Movement 5 สีน้ำมันบนผ้าใบ 185 x 280 เซนติเมตร (ภาพที่ 4.5 และ 4.6)
- 4.ภาพชื่อ Colour Movement 7 สีน้ำมันบนผ้าใบ 160 x 350 เซนติเมตร (ภาพที่ 4.7 และ 4.8)

ภาพที่ 4.1 การแสดงโครงสร้างทิศทาง

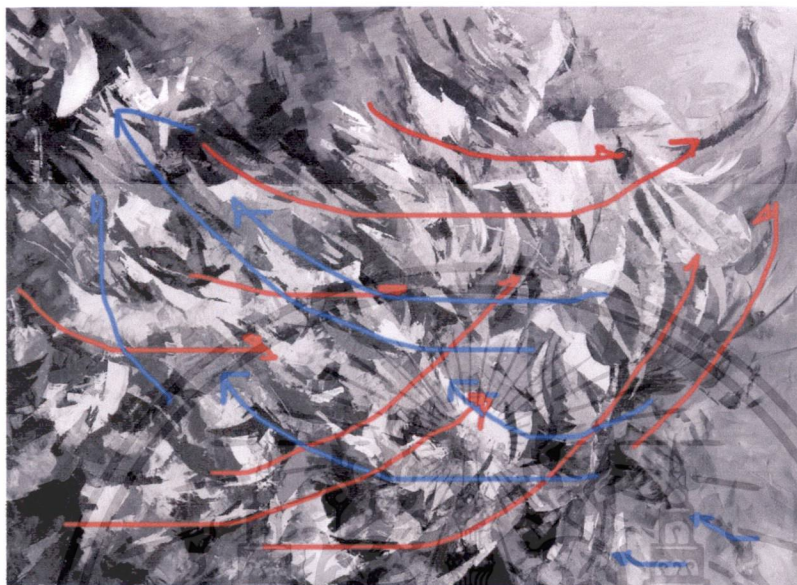
โครงสร้างทิศทางจะเป็นในรูปแบบม้วนเป็นวงกลมไปในทิศทางเดียวกัน และมีเส้นที่
ขัดแย้งด้วยการพุ่งออกและพุ่งเข้าไปในงาน รวมถึงร่องรอยการปาดป้ายของทีเกรียงทำให้ภาพนี้
เกิดการเคลื่อนไหวไปตามทิศทางที่ต้องการ

ภาพที่ 4.2 การแสดงโครงสร้างสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพนี้ต้องการเน้นให้เกิดการขัดแย้งและผสมกันในสี วรรณะเย็นและวรรณะร้อน โดยใช้สีวรรณะเย็น เป็นพื้นหลังและวรรณะร้อนเป็นรูปทรง โดยทำให้เคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกัน โดยใช้ที่เกรียงทำให้สีทั้ง 2 วรรณะเข้าผสมกันในการเคลื่อนไหวตามทิศทางที่ต้องการ

ภาพที่ 4.3 การแสดงโครงสร้างทิศทาง

โครงสร้างทิศทางของงานชิ้นนี้จะเป็นเส้นที่วิ่งตัดกันเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหวที่ขัดแย้งกันแต่ผสมรวมกันได้ใหญ่ทำให้เกิดเอกภาพในรูปทรงที่มีการเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจากการใช้ที่เกรียงตามทิศทางที่ต้องการ

ภาพที่ 4.4 การแสดงโครงสร้างสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแสดงโครงสร้างสีชั้นนี้ จะใช้สีวรรณะร้อนเป็นพื้นหลังเพื่อต้องการแสดงพลังของกลุ่มสีที่อยู่ในรูปทรงใหญ่โดยกลุ่มสีในรูปทรงใหญ่นั้นจะมีการผสมกันในสีทั้งสองวรรณะโดยจะใช้เป็นสีวรรณะเย็นในการควบคุมการเคลื่อนไหวและผสมกับสีวรรณะร้อนในภาพพื้นหลังโดยใช้ที่เกรียงในการสร้างทิศทางและการผสมกันของสีทั้งสองวรรณะดังที่ต้องการ

ภาพที่ 4.5 การแสดงโครงสร้างทิศทาง

การแสดงโครงสร้างทิศทางในชั้นนี้จะใช้ทิศทางที่วิ่งเข้าหากันจากด้านข้างเข้ามาปะทะกัน และกระจายออกทางด้านบนเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวที่ขัดแย้งและผสมกันออกมาอย่างมีดุลยภาพโดยใช้ที่เกรียงเป็นตัวกำหนดทิศทาง

ภาพที่ 4.6 การแสดงโครงสร้างสี

ชั้นนี้จะใช้สีในวรรณะเย็นอย่างเดียวเพื่อสร้างมิติของสีโดยใช้สีที่เข้มและดูลึกอย่างสีน้ำเงินเข้ม ผสม ม่วง เพื่อสร้างสีพื้นหลังให้ดูมีบรรยากาศไม่ดูทึบและแบน ส่วนสีที่ใช้สร้างรูปทรงนั้น เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะเป็นในโทนสว่าง เพื่อสร้างการเคลื่อนไหวของสีในวรรณะเดียว โดยสีจะมีโครงสร้างที่แตกต่างกันเพื่อให้เกิดมิติการเคลื่อนไหว โดยใช้ที่เกรียงเป็นตัวสร้างการผสมผสานของสี

ภาพที่ 4.7 การแสดงโครงสร้างทิศทาง

โครงสร้างทิศทางในงานชิ้นนี้จะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม จึงเข้าปะทะกันและกระจายออกทางด้านบน เพื่อให้เกิดอารมณ์ที่รุนแรงจากการปะทะกันของทิศทางโดยใช้ที่เกรียงเป็นตัวบังคับในการเคลื่อนไหวตามทิศทางที่ต้องการ

ภาพที่ 4.8 การแสดงโครงสร้างสี

โครงสร้างสีในชิ้นนี้จะใช้สีวรรณะเย็นเป็นพื้นหลังและใช้สีวรรณะร้อนเป็นตัวเคลื่อนไหว สองกลุ่มเข้าปะทะกันเพื่อให้เกิดการเคลื่อนไหวที่รู้สึกรุนแรงปะทะกันและกระจายออกไปทางด้านบนของภาพโดยใช้ที่เกรียงเป็นตัวกำหนดการผสมผสานของสีและการเคลื่อนไหวในวรรณะร้อน ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 สรุปผลการวิเคราะห์

วิทยานิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้าพบนัยยะสำคัญในการสร้างสรรค์ที่พอสรุปได้ คือ

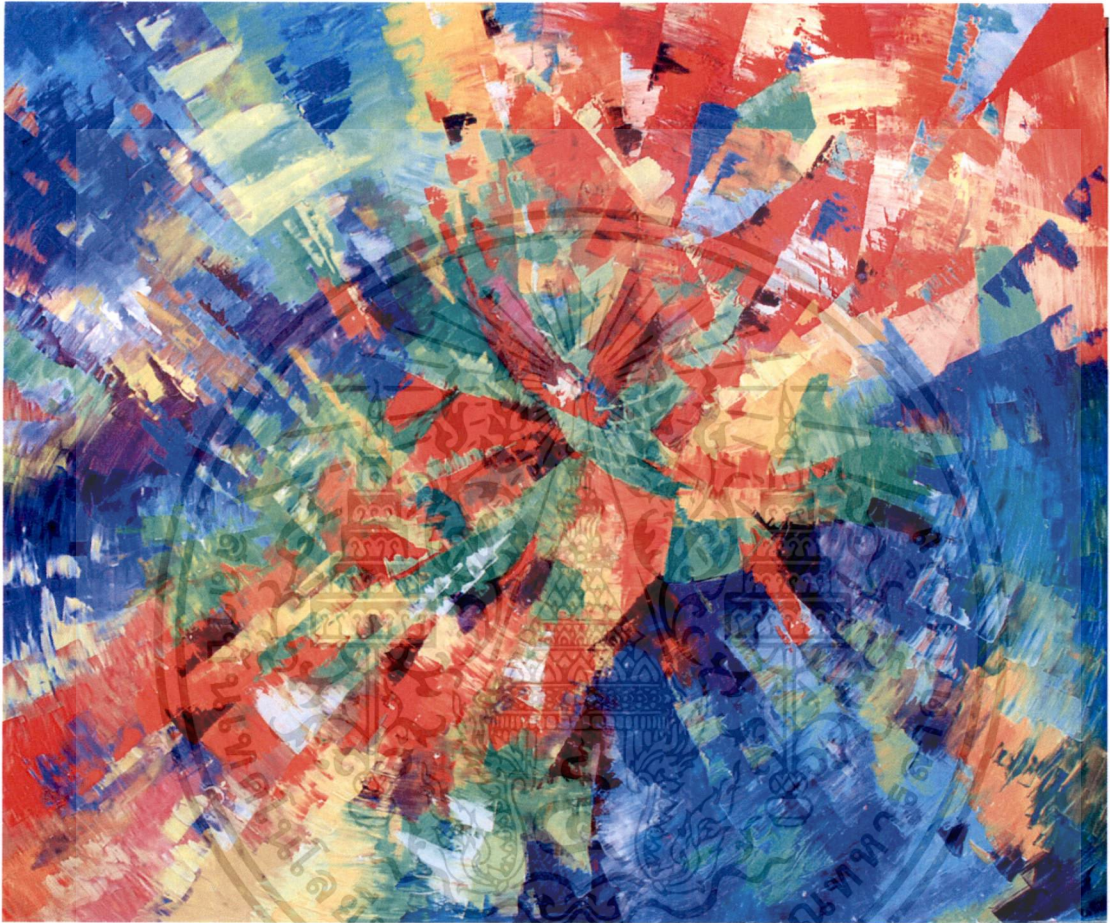
- 4.4.1 ถ้าภาพข้อมูลเบื้องต้นแสดงเรื่องราวอารมณ์การเคลื่อนไหวได้อย่างที่ข้าพเจ้าต้องการ จะส่งผลต่ออารมณ์ในขณะที่ปฏิบัติงานอย่างยิ่ง
- 4.4.2 การแสดงจินตนาการโดยการผสมผสานกันของการเคลื่อนไหวและสี อาจจะทำให้แง่มุมทางองค์ประกอบ และการตอบโต้ทางอารมณ์อาจจะสร้างพลังในการสร้างสรรค์งาน
- 4.4.3 การให้ความสำคัญต่อการแสดงออกทางศิลปะ สร้างสรรค์ตามความจำเป็นทางอารมณ์และความรู้สึกภายใน โดยซ่อนเรื่องราวไว้ในรูปทรงการเคลื่อนไหว เป็นการสร้างสรรค์ที่ข้าพเจ้าพอใจมากที่สุด

กล่าวโดยรวม ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้เป็นการแสดงออกโดยอาศัยหลักเอกภาพเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการขัดแย้งของสี การขัดแย้งของทิศทาง การเคลื่อนไหว การขัดแย้งของทิศทางที่เกรียง และการผสมผสานกันของสี ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องราวและเนื้อหาความคิด ทำให้พึงพอใจในผลที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ของตนเอง มีความสุขและไม่กดดันในการทำงาน เกิดความมั่นใจในการสร้างสรรค์แนวทางต่อไป

ภาพที่ 4.9 Colour Movement 1,เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ,ขนาด 140 x 200 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 Colour Movement 2 ,เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ,ขนาด 150 x 180 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.11 Colour Movement 3 ,เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ,ขนาด 170 x 210 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.12 Colour Movement 4,เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ,ขนาด 180 x 255 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

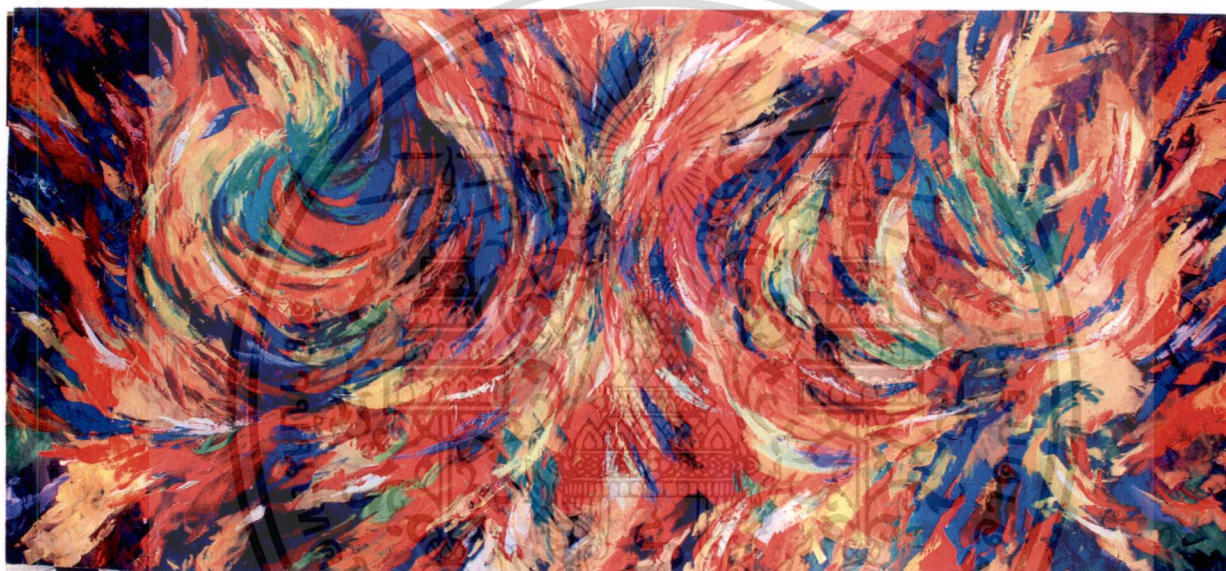
ภาพที่ 4.13 Colour Movement 5 ,เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ,ขนาด 165 x 280 255 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.14 Colour Movement 6 ,เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ,ขนาด 165 x 280 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.15 Colour Movement 7 ,เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ,ขนาด 160 x 350 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการสร้างสรรค์และข้อเสนอแนะ

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้สร้างสรรค์ขึ้นภายใต้หัวข้อเรื่อง จินตภาพจากการเคลื่อนไหวของ สี แรงบันดาลใจจากการเล่นโยนและละครไทยในวรรณคดีต่าง ๆ ที่มีเอกลักษณ์ความเป็นไทยไม่ว่าจะเป็นท่าทางอาการเคลื่อนไหวของตัวละครแต่ละตัวมีบทบาทที่แตกต่างกันทั้งการแสดง อารมณ์ความรู้สึก ออกมาในรูปแบบของการใช้มือ ความเคลื่อนไหว อารมณ์ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมากกระบวนการสร้างสรรค์เริ่มจากการที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาจากการได้ใช้ชีวิตคลุกคลีอยู่กับนาฏศิลป์ไทยในช่วงระยะเวลาหนึ่งทำให้ได้รับรู้และเห็นความงามในรูปลักษณะของการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์ไทยชนิดหนึ่งและได้หาข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์หรือออกมาเป็นงานในเชิงทัศนศิลป์

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมชุดนี้แสดงออกผ่านผลงานศิลปะ 2 มิติ ด้วยการใช้ร่องรอย เครื่องอย่างอิสระผ่านรูปลักษณะความคิด เช่น การเคลื่อนไหวของตัวแสดงโยน เป็นต้น ภายใต้โครงสร้างที่มาจากเครื่องแต่งกายที่ผ่านการเคลื่อนไหวในลีลาท่าทางต่าง ๆ ที่กระทบกับแสงไฟ และอารมณ์ของบทตัวละครการแสดงออกมาในแบบ ศิลปะแนวแสดงอารมณ์ (Expressionism) การสร้างสรรค์ได้แสดงถึงการเคลื่อนไหวของสี มีความรุนแรง อ่อนไหว ตามช่วงอารมณ์ออกมาในรูปแบบของข้าพเจ้า

ในการสร้างสรรค์ของข้าพเจ้าแม้จะเป็นการสร้างสรรค์ที่มาจากการแสดงโยน ที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ อารมณ์ ต่าง ๆ ออกมาจากภายใน และค้นหาวิธีการสร้างสรรค์เฉพาะตัวเป็นสำคัญนอกจากนี้ ยังได้รับอิทธิพลการสร้างสรรค์ที่เป็นแบบอย่างให้ศึกษา วิเคราะห์เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรคีวิทยานิพนธ์ชุดนี้ คือลัทธิ Neo Expressionism Abstract Expressionism และ Futurism ซึ่งลัทธิศิลปะทั้ง 3 มีแนวทางประการหนึ่งที่สอดคล้องกัน คือ ในการสำแดงพลังทางอารมณ์ และการเคลื่อนไหว

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ ข้าพเจ้ามีแนวความคิดจากการเคลื่อนไหวของสีที่อยู่บนเครื่องแต่งกายของตัวละครโยนในการแสดง ซึ่งแสดงออกมาในอารมณ์การเคลื่อนไหวที่อ่อนไหวรวดเร็ว รุนแรงในขณะเดียวกัน ตามแต่ตัวละครที่นำมาใช้ เป็นไปตามอารมณ์ที่ข้าพเจ้ารู้สึกและถ่ายทอดในฉับพลัน เพื่อให้สามารถถ่ายทอดอารมณ์ตรงนั้นออกมาได้อย่างที่ข้าพเจ้าต้องการอย่างไม่มีผิดเพี้ยน

สีเส้นต่าง ๆ ที่มีอยู่ในความเคลื่อนไหวของตัวละครต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อผสมกับจินตภาพหรือความนึกคิดทางอารมณ์ของข้าพเจ้า จึงนำมาเป็นเรื่องราวและเนื้อหาในการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ชุดนี้ เพื่อถ่ายทอดความคิดจินตภาพให้เห็นถึงความงามอารมณ์ของบทบาทต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในสีที่ผสมกันอย่างขัดแย้งและลงตัวในภาพเดียวกันเหมือนการแสดงโขน เพื่อการศึกษา ค้นหาแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะเฉพาะตัวและเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่สื่อถึงอารมณ์ สีสันต่าง ๆ ที่เกิดจากความเคลื่อนไหวของตัวแสดงโขนและนำมา ปฏิบัติงานสร้างสรรค์ ศิลปกรรมรูปแบบ 2 มิติ ในกระบวนการแบบ (Style) การแสดงออกทางพลังอารมณ์ (Expression) อันมีผลกระทบต่อทางอารมณ์และสอดคล้องกับการแสดงออกทางจินตภาพ ด้วยกรรมวิธีจิตรกรรมสีน้ำมันบนผ้าใบและใช้ร่องรอยของที่เกรียงอย่างอิสระโดยการศึกษาค้นคว้าและเก็บข้อมูลเกี่ยวกับโขน จากการแสดงตามท่าต่าง และ ภายในวิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสื่ออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องและนำภาพที่ถ่ายมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ขึ้นเป็นภาพร่างตามแนวความคิด จินตนาการที่เป็นอารมณ์ความรู้สึกส่วนตัวเพื่อมาปฏิบัติงานสร้างสรรค์ โดยนำแบบร่างมาขยาย

ข้อเสนอแนะ

ประสบการณ์ที่สร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ชุดนี้มีข้อเสนอแนะแก่ผู้สนใจการสร้างสรรค์โดยเรื่องราวนำไปเป็นข้อคิดดังนี้

การสร้างสรรค์ที่ใช้เรื่องราวของการเคลื่อนไหวของสี ซึ่งสีที่ใช้ นั้นมาจากการเคลื่อนไหวของตัวละครในโขนผนวกกับจินตนาการที่สอดแทรกเข้าไปในงานซึ่งมีทั้งส่วนดีและส่วนเสีย คือ ผู้ชมสามารถรับรู้การแสดงออกของศิลปินได้ ทำให้การสื่อสารระหว่างผู้ชมและศิลปินเป็นไปได้ง่ายขึ้น เรื่องราวที่อยู่ในการรับรู้มีส่วนช่วยให้ผู้ชมสนใจมากขึ้น ส่วนข้อเสีย คือ เมื่อทำการสร้างสรรค์แล้วทำให้โครงสร้างของรูปทรงนั้นสลายไป มาก การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะแนวท่วงนี้ศิลปินต้องวางน้ำหนักของเรื่องราวการแสดงออกทางศิลปะให้เหมาะสมและสมดุลกัน

กรรมวิธีการแสดงออกที่เน้นการแสดงออกอย่างฉับพลัน ใช้การเผชิญหน้าตอบโต้กับผืนผ้าใบโดยตรงก็ตาม ศิลปินจะต้องมีการวางแผนการทำงานไว้ล่วงหน้า จัดลำดับขั้นตอนให้ชัดเจน เพราะการสร้างสรรค์ไม่ว่าด้วยวิธีใด สถิติสัมปชัญญะ สำนึกในสิ่งที่ตนกระทำย่อมเป็นสิ่งสำคัญอยู่เสมอ ข้าพเจ้าหวังว่า หากมีผู้สนใจนำไปเป็นข้อคิดและยังเป็นประโยชน์ในการสร้างสรรค์งานต่อไปไม่มากนักน้อย

บรรณานุกรม

- กัจจกร สุนพงษ์ศรี. ศิลปะสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2528.
- ชลูด นิมเสมอ. องค์ประกอบศิลปะ. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2531.
- เรียรชัย เอี่ยมวรมณ. พจนานุกรมอังกฤษ – ไทย ฉบับใหม่. กรุงเทพฯ : รวมสาสน์, 2530.
- นายธนิตย์ อยู่โพธิ์ .หนังสือโซน. 24 Jan 2010. <http://art.hcu.ac.th/khon/index01.html>
- รศ.สมเกียรติ ตั้งนโม. 100 ปีลัทธิฟิวเจอริซึม: ลัทธิศิลปะแห่งการทำลาย (Futurism100):
<http://www.midnightuniv.org/midnighttext/0009999758.htm>
- เอกสสารศุภนย์สังคีต. เรื่องโซน. 24 Jan 2010.
<http://knowledge.eduzones.com/knowledge-2-12-28016.html>
- Abstract Expressionism.The critical developments.: Japan, 1987.
- The American Art Book. London : Phaidon, 1999.
- Atkins, Robert. Art Speak. New York : Abbeville Press, 1990.
- Artistic Movement. “neo-expressionism”. 23 Jan 2010.
<http://www.designer.in.th/artistic-movement/neo-expressionism.html>.
- Wikipedia. “Sam_Francis” 24 Jan 2010. http://en.wikipedia.org/wiki/Sam_Francis
- Wikipedia. “Umberto Boccioni” 24 Jan 2010.
http://en.wikipedia.org/wiki/Umberto_Boccioni

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายภัทรพร เลียนพานิช
วัน เดือน ปีเกิด	19 เมษายน 2552
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	441 ซ.ลาดพร้าว 94(ปัญญามิตร) แขวงวังทองหลา เขตวังทองหลา กรุงเทพมหานคร 10310
สถานที่ทำงาน	คณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10210

ประวัติการศึกษา ศิลปบัณฑิต (จิตรกรรม) ศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

การแสดงงาน

- ร่วมแสดงงานกลุ่ม ทิวทัศน์ หนึ่งครั้ง 1 ณ บ้านบางกอก แกลเลอรี
- ร่วมแสดงงาน 50 Thai Photographer ณ สถาบัน Gotheinstitut กรุงเทพมหานคร
- ร่วมแสดงงานกลุ่ม 7 water Colour ณ Genesis Artist Gallery
- ร่วมแสดงงาน Comtemporary Art in Ayuthaya ครั้งที่ 2 จังหวัดอยุธยา
- ร่วมแสดงงานศิลปกรรมคณาจารย์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ณ ห้องแสดงงานสีลม แกลเลอเลีย
- ร่วมแสดงงาน Korea – Thai Modern Arts Exchange Exhibition ณ Central ซิดลม
- ร่วมแสดงงานร่วมสมัยไทย ณ หอศิลป์อยุธยา จังหวัดอยุธยา
- ร่วมแสดงงานมหกรรมเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในวโรกาสทรงพระชนมายุ 48 พรรษา ณ ศูนย์การค้า ซีคอนสแควร์
- ร่วมแสดงงานแลกเปลี่ยนศิลปกรรมไทย ณ หอสมุดปักกิ่ง ประเทศจีน
- ร่วมแสดงงานศิลปกรรมเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา มหาราชินี ณ ศูนย์การค้า ซีคอนสแควร์
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการ 5 ทศวรรษ มหกรรมศิลปศึกษา – ช่างศิลป์
- ร่วมแสดงงานศิลปกรรมเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสทรงครองราชย์ครบ 60 ปี ณ ศูนย์การค้า ซีคอนสแควร์
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการของสมาคมสีน้ำแห่งประเทศไทย ณ ห้อง Central World Plaza /
- ร่วมแสดงงานโฉมหน้าของศิลปิน ณ สีลมแกลเลอเลีย กรุงเทพฯ
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการชนบทศึกษาวิถีชุมชนไทยพวน-ไทยยวน สุโขทัย ณ ออนอาร์ตแกลเลอรี
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการศิลปกรรมคณาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการ Asia International Art Exhibition ครั้งที่ 23 ณ ประเทศจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออยู่ภายใต้เงื่อนไขและข้อกำหนดการใช้งาน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ร่วมแสดงงานมหกรรม Nude ณ สีส้มแกลเลอรี กรุงเทพฯ
- ร่วมแสดงงานนิทรรศการ Asia International Art Exhibition ครั้งที่ 24 ณ International Art Gallery Malasia
- ร่วมแสดงงานเชิดชูเกียรติอาจารย์สวัสดิ์ ตันติสุข หอศิลป์วิทยาลัยช่างศิลป์ กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้